

El retorn de Xavier Serrano

Malgrat el desànim general que es respira en l'ambient i les dificultats perquè les diverses activitats culturals puguin tirar endavant, pels pals a la roda que alguns polítics imposen, ja sigui per un IVA abusiu o per una manca total d'objectius i subvencions a curt i mitjà termini, alguns artistes han decidit fer realitat el seu somni i llançar-se de ple a la creació. En aquest cas parlem d'un músic de tota la vida que fa dos anys que no actua. Després de deixar Els Convidats, amb sis discos publicats -la seva darrera actuació va ser el gener de 2011 al teatre Kursaal-, grup que va fundar el 1995 conjuntament amb Jordi Ribot, Xavier Serrano retorna amb el nou grup Palance, format per ell, veu i baix, els guitarristes Jordi Segon i Èdgar Serrano, el seu nebot, i el bateria Ignasi Llovet. Es tracta d'una banda que vol donar a conèixer nous temes i versions musicals. Si li preguntéssim per la formació del nou grup tan sols dos anys després del seu comiat musical, segurament ens diria: «Buf, és molt de temps!», perquè ell és un artista que porta la música a la sang. Com ha dit moltes vegades va deixar Els Convidats perquè tenia ganes d'una mica més de canya. Després de tants anys de picar pedra i aconseguir tan poc a canvi, n'estava una mica cansat i desencisat. Tot i així, sempre ha deixat molt clar que la seva relació amb els altres components del grup continua sent molt bona.

Pel seu tarannà i trajectòria, és clar que hi haurà diferències substancials entre tots dos grups. Donaran molta importància a la guitarra elèctrica, amb una mica d'electrònica, bastant més soroll i sobretot hem de pensar que s'allunyan de la delicadesa que caracteritzava Els Convidats. Autor de totes les noves cançons, llevat d'un parell de versions en anglès, Serrano s'enfronta al nou repte de cantar-les personalment i en directe. Fins ara, sens dubte, s'ha sentit més segur com a compositor de les seves pròpies cançons, però anhela veure què passarà com a cantant en solitari dalt de l'escenari. Com pràcticament tothom, reconeix que té por escènica, però no hi ha cap dubte que se'n sortirà sobradament. Sigui com sigui, després d'aquest nou primer bolo, que tindrà lloc el proper 16 de març a la sala El Sielu, ell i nosaltres sortirem plenament de dubtes. Sort!